

Biraz Sen Birazda Gece

— basak-kaya · 06 Mayıs 2026

Geceyi bir mendil gibi buruşturup cebime attım,yıldızlar kırıntı oldu avucumda.Sokak lambaları sarı birer tanık,suskunluğumu tutanaklara geçirmeden sönüyor.Kapın,eski bir rüyanın eşiği gibi,dokunsam uyanacak dünya.Çalmıyorum.Çünkü bazı gelişler gürültüyü affetmez,bazı varışlar sadece kalbin nabzıyla açılır.İçimde pas tutmuş bir zaman akıyor,saatler dişlerini gıcırdatarak dönüyor.Cümlelerim yaralı kuşlar gibi,uçmak istiyor ama gökyüzü ağır.Senin adınbir merhem gibi sürülüyor dilimin çatlaklarına.Otururuz,sessizliği ikiye böleriz dizlerimizin arasında.Çaydan yükselen buharyorgunluğumu göğe taşıyan ince bir merdiven olur.Zaman, masanın kenarında unutulmuş bir bıçak gibi,kesmez artık.Sonra gökyüzünü sökeriz yerinden,gecenin dikişlerini atarız tek tek.Mavi bir boşluk kurarız kendimize,içine düşmeden de durabildiğimiz.Dokunuşunyerçekimini kandıran bir sır,parmak uçlarımızdan yükselir dünya.İnsanlar,soğuk cam parçaları gibi içimde,her hatırlayıpta biraz daha kesiyor.Ama sen gelincekiş, omzundan paltosunu indiriyor,mevsimler yön değiştiriyor sessizce.Ben dağılmış bir harf yığınıym belki,anlamsız, savrulmuş, eksikama sen bakıncakelimelerim hizaya giriyor,bir şiir kendini hatırlıyor.Ve en sonundahiçbir şey söylemedenanlaşılmanın o derin, karanlık kuyusundasesim yankılanmadan kayboluyorVe yine beni sadece sen anlarsın.